

SVETOPISEMSKI NAUKI
oktober • november • december 2023

BOŽJE POSLANSTVO, MOJE POSLANSTVO

Svetopisemski Nauki

Svetopisemski nauki
Številka IV/2023

BOŽJE POSLANSTVO, MOJE POSLANSTVO

Avtorji: vodje globalnega poslanstva

Krščanska adventistična cerkev, Uprava
Njegoševa cesta 15
Ljubljana 2023

Svetopisemski nauki IV/2023

Avtorji: vodje globalnega poslanstva

BOŽJE POSLANSTVO, MOJE POSLANSTVO

Izhaja četrletno

Leto izida **2023**

Naklada **270 izvodov**

Cena **6,00 €**

Založil za uporabo pri bogoslužju

Logos d. o. o., Njegoševa cesta 15, Ljubljana

Prevod **Jasmina Odorčić**

Lektura **Helena Korat**

Svetopisemske nauke za sobotno šolo za odrasle je priredil Urad za Svetopisemske nauke pri Generalni konferenci Cerkve adventistov sedmega dne. Prirejanje naukov nadzira Odbor za pregledovanje rokopisov za sobotno šolo, katerega člani so iz vseh krajev sveta in so svetovalni uredniki. Objavljeni svetopisemski nauki kažejo mnenje odbora; torej niso samo ali nujno mnenje samega avtorja besedila.

Če ni označeno drugače, so svetopisemska besedila vzeta iz Slovenskega standardnega prevoda Svetega pisma (SSP). Copyright © 1996, 2003 Društvo Svetopisemska družba Slovenije, z dovoljenjem. Vse pravice pridržane.

Vsebina

1. Božje poslanstvo, ki ga opravlja za nas, 1. del 30. september–6. oktober	6
2. Božje poslanstvo, ki ga opravlja za nas, 2. del 7.–13. oktober	13
3. Božji poziv k poslanstvu 14.–20. oktober	20
4. Podrejenost Božjemu poslanstvu 21.–27. oktober	27
5. Poslanstvo in izgovori 28. oktober–3. november	34
6. Spodbuda in priprava za poslanstvo 4.–10. november	41
7. Služenje bližnjim 11.–17. november	48
8. Služenje ljudem v potrebi 18.–24. november	55
9. Služenje vplivnim 25. november–1. december	62
10. Služenje nedoseženim, 1. del 2.–8. december	69
11. Služenje nedoseženim, 2. del 9.–15. december	76
12. Estera in Mordohaj 16.–22. december	83
13. Konec Božjega poslanstva 23.–29. december	90
Jutranjice	97
Redno branje Svetega pisma	98
Redno branje Svetega pisma – skrajšani načrt	99
Večerno družinsko bogoslužje	100
Kazalo kratic svetopisemskih knjig	101
Začetki sobot	103

**Dovolj
besed!
Začnimo
delati!**

Pred leti je bila v neki adventistični reviji objavljena zgodba o strašnem močvirju. Ko so ljudje hodili po poti, ki je peljala skozi močvirje, so pogosto omagali in padli vanj. Njihovi smrtni kriki so se slišali vse do bližnje vasi. Bilo je grozljivo.

Prebivalci so sklicali vaški svet. Imeli so veliko sestankov. Predstavljene so bile različne teorije in članki, v katerih so analizirali vzroke in občasno predstavili rešitve. Toda poleg tega, da so se še naprej srečevali in razpravljali, ni bilo narejeno čisto nič. Razprava je potekala več let. Ljudje so o tej temi pisali doktorske disertacije. Na sestanke so bili povabljeni tuji predavatelji. Organizirani so bili celo dogodki, kjer so zbirali denar za ljudi, ki so žrtvovali svoj čas in se udeleževali sestankov. Končno so zbrali dovolj denarja za izgradnjo zvočno izolirane sejne sobe, da kriki izgubljenih in umirajočih ne bi prekinjali razprav. Toda nihče ni naredil ničesar, da bi pomagal ljudem v težavah. In nihče ni naredil ničesar, da bi izgubljenim pomagal najti pot iz močvirja. Samo govorili so.

Cerkev kot celota in še posebej vaš sobotnošolski razred gotovo ne želita biti podobna ljudem v tej vasi. Cenimo čas, ki ga skupaj preživimo v molitvi, premisleku, deljenju izkušenj in pogovoru. Toda želimo si preseči vse to in v resnici narediti nekaj za ljudi okoli sebe. Želimo narediti spremembo v svoji skupnosti in svetu. Želimo si, da bi bilo delo dokončano in bi se Jezus vrnil.

To tromesečje se bomo osredotočili na delovanje. Proučili bomo velike svetopisemskih zgodb. Brali bomo o vznemirljivih izkušnjah in prispevkih. Spoznali bomo vire, ki so nam na voljo za doseganje naših bližnjih (še posebej tistih, ki niso kristjani). Toda s tem bomo le ponazorili neko stvar in spodbuditi k dejanjem. Pravo središče in bistvo nauka boste našli v vsakem četrtkovem nauku. Tam bo izziv, ki vas bo spodbudil, da se lotite dela in dejansko nekaj naredite.

Predstavili vam bomo teološke vpogleda ter vam pokazali koristne vire in zamisli. Vsak četrtek bo izziv malo zahtevnejši. Prvi izziv bo enostaven. Sčasoma pa boste zaznali rahlo (ali močno) povečanje zahtevnosti izziva. Cilj za vsakega med nami je, da sprejme izziv, moli za vodstvo Svetega Duha, uporabi pridobljeno znanje in nato naslednjo soboto nekaj časa nameni pogovoru o svojih izkušnjah. To ne bo priložnost za hvalisanje, temveč za izmenjavo pozitivnih in negativnih izkušenj. Ko bomo povedali svoje izkušnje, se bodo v skupini porodile različne zamisli. Osebni in skupni molitveni seznam se bo daljšal.

Naša želja je, da bi nam to četrletje ostalo v spominu – a ne po nepozabnih mislih, zanimivih zgodbah ali globokih teoloških konceptih. Tudi to boste našli v tem nauku. Naša želja je namreč, da nam bi to četrletje ostalo v spominu po tem, kako je Sveti Duh po naših ponižnih prizadevanjih delal čudeže v čast in slavo svojega imena.

Naša želja je namreč, da nam bi to četrletje ostalo v spominu po tem, kako je Sveti Duh po naših ponižnih prizadevanjih delal čudeže v čast in slavo svojega imena.

Generalna konferenca je središča globalnega poslanstva ustanovila leta 1980. Delujejo pod vodstvom Urada za adventistično poslanstvo pri Generalni konferenci. Trenutno je šest takšnih središč. Njihov cilj je pomagati cerkvam, da uspešneje vzpostavijo nove skupine vernikov med večjimi nekrščanskimi skupinami na svetu.

Med pisanjem te snovi so središča globalnega poslanstva vodili Petras Bahadur, Richard Elofer, Kleber Gonçalves, Clifmond Shameerudeen, Doug Venn, Amy Whitsett, Greg Whitsett, ki jim pomagajo Gary Krause (vodja adventističnega poslanstva), Homer Trecartin (upokojeni vodja središč globalnega poslanstva) in Jeff Scoggins (vodja načrtovanja globalnega poslanstva). Našteti vodje so avtorji teh svetopisemskih naukov. Za več informacij obiščite www.GlobalMissionCenters.org.

Božje poslanstvo, ki ga opravlja za nas

1. del

SOBOTA POPOLDNE

Preberi pred proučevanjem:

1 Mz 3,9–15; 1 Mz 28,15; 2 Mz 29,43.45; Mt 1,18–23; Jn 1,14–18; Jn 3,16; Jn 14,1–3

Ključno besedilo: Gospod Bog je poklical človeka in mu rekel: »Kje si?« 1 Mz 3,9

Poslanstvo ima svoj izvor in namen samo v Bogu. Ni se začelo takrat, ko je Bog poklical Abrahama (1 Mz 12,1–4) ali ko je Izraelce izpeljal iz Egipta (2 Mz 12,31–42). Prav tako se ni začelo z Jezusovim rojstvom na zemlji (Mt 1,18–25) ali s Pavlovimi misijonskimi potovanji (Apd 13,4–14,26). Začelo se je s samim Bogom, ko je priklinal v obstoj vesolje in potem ustvaril še človeka (1 Mz 1,26.27).

V Svetem pismu vidimo Boga, ki se načrtno obrača k ljudem in si želi biti z njimi. Že na samem začetku je vzpostavil odnos z Adamom in Evo. Svoje poslanstvo je nadaljeval celo po tem, ko se je na svetu pojavil greh: želel si je spet vzpostaviti odnos s človeštvom. Na koncu bo njegovo poslanstvo dopolnjeno (Raz 21–22), kar bi nas moralo spodbuditi k oznanjevanju večnega evangelija svetu (Raz 14,6.7).

Vsako misijonsko prizadevanje mora temeljiti na odnosu s Stvarnikom ter na ustreznem razumevanju njegove poslanske narave in značaja. Toda preden lahko razumemo Božje poslanstvo, moramo najprej razumeti Boga tega poslanstva.

Bog, ki se obrača k nam

Bog nas je ustvaril po svoji podobi in sličnosti. Dal nam je popoln svet. Njegov namen za nas je bil, da bi živeli v popolni povezanosti z njim. Ta odnos naj bi temeljil na njegovi najdragocenejši lastnosti: ljubezni. Toda da bi ljubezen lahko bila iskrena, nam je dal še en dragoceni dar: svobodno voljo – možnost izbire, po kateri poti bomo hodili. Bog je dal Adamu in Evi tudi jasna navodila o nevarnosti in smrtonosnih posledicah neposlušnosti (1 Mz 2,16.17). Nato pa je Satan s prevaro prepričal Evo, da lahko je z drevesa spoznanja dobrega in hudega, ne da bi se ji bilo treba soočiti z negativnimi posledicami. Trdil je, da bosta »postala kakor Bog, poznala bi dobro in húdo« (1 Mz 3,5). Na žalost se je Eva odločila vzeti sadež in ga ponudila tudi Adamu, ki ga je prav tako jedel. Tako je v popolno stvarstvo vstopil greh.

Ta trenutek je spremenil Božji prvotni načrt in namen za novo ustvarjeno Zemljo. Začelo se je uresničevati poslanstvo zveličanja, ki je bilo načrtovano že »pred stvarjenjem sveta« (Ef 1,4).

Katere so bile Božje prve besede Adamu po tem, ko sta se pregrešila? Zakaj je ta odlomek teološko pomemben še danes? 1 Mz 3,9–15

Bog je vedel, kje se skrivata. Prestrašena Adam in Eva sta morala izvedeti, kaj se dogaja. Bog se je želel srečati z njima, da bi jima predstavil grozljive posledice greha. Satana je bilo treba premagati. Zaradi tega je Bog začel predstavljati svoje poslanstvo: načrt zveličanja (glej 1 Mz 3,14.15) – edino upanje, da se svet spravi z Bogom (2 Kor 5,19).

Posebno pozornost moramo nameniti dejstvu, da je Bog pred sočanjem in obljubo o spravi prišel iskat padlega človeka. Kljub na videz brezupnim okoliščinam je Bog z vprašanjem, ki ga je zastavil Adamu, naslovil dve stvari: naše padlo stanje in svojo poslansko naravo. Človeštvo je izgubljeno in obupno potrebuje zveličanje. Bog je tisti, ki nas je prišel iskat, odločen, da nas bo rešil in živel z nami.

Bog skozi vso zgodovino ljudem postavlja vprašanje: »Kje si?« Kaj ti osebno pomeni to vprašanje in kaj si odgovoril Bogu?

Bog, ki hrepeni biti z nami

Kaj je bilo v središču Božje obljube Abrahamu in njegovim potomcem?

1 Mz 17,7; 1 Mz 26,3; 1 Mz 28,15

V starozavezni pripovedi se je Bog držal svojega poslanstva, da bi uresničil svoje namene. Na primer: po potopu so se nekateri ljudje zbrali na enem kraju, da bi zgradili mesto in stolp, ki bi segal do neba. Bog je posegel vmes in zmešal njihov jezik, ker jih je želel razkropiti po svetu (1 Mz 11,1–9). Nato je svoje poslanstvo razširil: poklical je Abrahama za prenosnika njegovih blagoslovov svetu (1 Mz 12,1–3). Bog je Abrahamu in njegovim potomcem dal številne obljube, toda ena od njih še posebej izstopa. Večkrat jim je naznanil: »Tebi in tvojim potomcem za teboj bom Bog. /.../ s teboj bom. /.../ Glej, jaz bom s teboj in varoval te bom« (Glej 1 Mz 17,7.8; 1 Mz 26,3; 1 Mz 28,15.)

Čas je tekel naprej in Jožef se je znašel v Egiptu, kjer je bil orodje zveličanja za svoje ljudstvo. Na vsakem koraku njegove izkušnje – celo v najtežjih trenutkih njegovega življenja – Sveto pismo potrjuje, da je bil Gospod z njim (1 Mz 39,2.21.23). Čez mnogo let je Bog v skladu s svojim poslanstvom poslal Mojzesa k faraonu kot rešitelja Izraelovega ljudstva iz egiptovske sužnosti. Ko je Mojzes prejel Božje poslanstvo, mu je Bog zagotovil: »Jaz bom s teboj« (2 Mz 3,12; angleški prevod NKJV pravi: »Gotovo bom s teboj.«). Jahve je vedno znova izražal globoko hrepenenje po tem, da bi bil s svojim ljudstvom.

Preberi 2 Mz 29,43.45. Kaj je bil eden glavnih namenov starozaveznega svetišča? Bog se je odločil, da bo s svojimi otroki na drugačen način. Mojzesu je zaupal svoje hrepenenje po tem, da bi v shodnem šotoru prebival z Izraelovimi otroki. Razkril mu je načrten in smiseln sistem, ki bo kazal na končno »orodje« njegovega poslanstva – na Jezusa Kristusa. »Namen daritev in duhovništva v judovskem svetiščnem sistemu je bil usmeriti na Kristusovo smrt in posredništvo. Vsi ti obredi bi bili brez Kristusa brezpomenski in nekoristni.« (Ellen G. White, *The Advent Review and Herald of the Sabbath*, 17. december 1872)

Na katere načine v svojem življenju doživljaš Božjo prisotnost?

Bog, ki je postal eno z nami

Stara zaveza razkriva, kako je Stvarnik začel uresničevati svoj načrt po ljudeh, ki naj bi predstavljali njegov značaj in namen za ta svet. Vse Božje delovanje je bilo usklajeno z njegovim poslanstvom. Po preroku Izaiju je spregovoril: »Jaz sem Bog in drugega ni, Bog, in ni ga kakor jaz. Od začetka oznanjam konec /.../. Moj sklep obvelja in vsako svojo željo izpolnim« (Iz 46,9.10). V Novi zavezi je Božje hrepenenje po odnosu s človeštvom dobilo novo razsežnost. Po Kristusovem učlovečenju se je uresničilo to, kar je bilo v edenskem vrtu samo obljuba (1 Mz 3,15).

Kaj nam poročilo o Jezusovem rojstvu govori o Bogu? Mt 1,18–23

»Bog z nami.« Emanuel. Bog je v svetišču prebival s svojim ljudstvom, zdaj pa je z njim živel v človeku Jezusu iz Nazareta. Bog Oče je po Jezusovem rojstvu na oprijemljiv način pokazal svoje trajno hrepenenje po tem, da bi bil z nami. Božji Sin je bil popolnoma človek in popolnoma Bog. Rekel je: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni« (Jn 14,6).

Česa se lahko na podlagi Kristusovega učlovečenja naučimo o Božjem poslanstvu, ki ga opravlja za nas? Jn 1,14–18

Božji načrt je napredoval. Po Jezusu Kristusu je v telesu prebival s svojimi otroki. Edini Sin, ki je prišel od Očeta, poln milosti in resnice (Jn 1,14), je izpolnil starozavezne prerokbe in postal eno z nami – Bog v človeškem telesu. Bog si je še naprej prizadeval za uresničitev svojih namenov.

Razmisli, kaj pomeni, da je Božja ljubezen do nas tako velika, da je prišel k nam kot človek. Kako bi se morali odzvati na to ljubezen, še posebej s poslanstvom, ki ga imamo do drugih?

Bog, ki je še vedno z nami

Bog se nam je najbolje razodel po Jezusovem življenju in delu. V približno treh letih je lahko razkril več o sebi in svojem poslanstvu, kakor mu je uspelo v preteklosti. Kristus je bil popolna »podoba nevidnega Boga /.../. V njem [se je] naselila vsa polnost /.../. S krvjo [svojega] križa [je] pomiril, kar je na zemlji in kar je v nebesih« (Kol 1,15.19.20). Po njem je Bog človeštvu popolnoma razkril svoje poslanstvo. Sam Jezus je naznanil, kaj je njegovo poslanstvo, ko je rekel: »Sin človekov je namreč prišel iskat in rešit, kar je izgubljeno« (Lk 19,10).

Pozorno preberi in razmisli o Jn 3,16. Kako se v tej vrstici prepletata Božja ljubezen in poslanstvo?

Ko se je bližal zadnji teden Jezusovega življenja na zemlji, je bila na kocki usoda človeštva. Dogodki, ki so se odvijali v tistih dneh, so povezali pretekla pričakovanja s prihodnjim upanjem. Med praznovanjem pashe, ki je ljudi spominjala na osvoboditev iz Egipta, je Jezus Kristus – učlovečeni Bog – dal svoje življenje, da bi nas rešil suženjstva grehu. Apostol Pavel je zapisal: »Njega, ki ni poznal greha, je zavoljo nas storil za greh, da bi mi postali Božja pravičnost v njem« (2 Kor 5,21).

Katero obljubo najdemo v velikem naročilu, zapisanem v Mt 28,18–20? Kako nam lahko ta obljuba vlije pogum, ko se pridružimo Božjemu poslanstvu?

Kristusova smrt je bila del, ne konec postopka sprave. S svojim vstajenjem je Jezus premagal smrt in prejel vso »oblast v nebesih in na zemlji« (Mt 28,18). Na temelju te resničnosti je nato naročil vsem svojim sledilcem, naj naredijo za učence ljudi po vsem svetu. Naročilo je pospremil s čudovito obljubo: »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta« (Mt 28,20).

Kako se je v tvojem življenju in med tvojim udejanjanjem poslanstva uresničila Jezusova obljuba, da bo »vse dni« s teboj?

Bog, ki se bo vrnil po nas

Kako so besede v Jn 14,1–3 povezane s svetopisemskim sporočilom o koncu časa?

Ena od najdragocenejših Kristusovih obljub – blaženo upanje – odraža Stvarnikovo hrepenenje po tem, da bi večnost preživel z nami. Jezus je zatrdil: »Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz« (Jn 14,3).

Po besedah apostola Janeza se bo obljuba nekega dne končno izpolnila. »In zaslišal sem močen glas, ki je prišel od prestola in rekel: ›Glej, prebivališče Boga med ljudmi! In prebival bo z njimi, oni bodo njegova ljudstva in Bog sam bo z njimi, njihov Bog« (Raz 21,3).

»Odrešitveno delo bo dokončano. Tam, kjer je nekoč vladal greh, bo še obilnejša Božja milost. Sama zemlja, prav to področje, ki si ga Satan lasti kot svoje, ne bo zgolj odkupljena, temveč tudi povečana. /.../ Tukaj, kjer je Božji Sin prebival med ljudmi, kjer je Kralj slave živel, trpel in umrl, tukaj bo, ko bo On ustvaril vse novo, Božje prebivališče med ljudmi /.../. Ko bodo odrešeni vse neskončne veke hodili v Gospodovi svetlobi, ga bodo hvalili za njegov neizrekljivi Dar – za Emanuela, ›Boga z nami.« (Ellen G. White: *Jezusovo življenje*, str. 18)

To je najlepši opis odrešitve. »Bog poslanstva« bo končno izpolnil svoje hrepenenje, da vsa večnost živi s svojimi otroki. Kakšna ogromna prednost je biti del te resničnosti!

Tedenski izziv: V tem tromesečju vas bomo večkrat spodbudili, da se načrtno vključite v Božje poslanstvo. To bo priložnost, da vidite in doživite, kako »Bog poslanstva« deluje v vašem življenju. Izkoristite ta trenutek za premislek in bodite vsak teden pripravljeni v svojem sobotnošolskem razredu deliti to, česar ste se naučili. »Dodatni izziv« vas bo spodbudil, da se še bolj vključite v Božje poslanstvo.

Izziv: Vsak dan prihajajočega tedna prosite Boga, naj odpre vaše srce, da bi bili del njegovega poslanstva.

Dodatni izziv: Pozanimajte se, kako je ime nekemu, ki je del vašega življenja, a ga še ne poznate dobro (npr. sosed, sodelavec, trgovec, voznik avtobusa, hišnik itd.). Nato vsak dan molite zanj.

Za globlje proučevanje

»Načrt za našo odkupitev ni bil poznejši domislek, torej narejen šele po Adamovem padcu. Bil je razodetje »skrivnosti, ki je bila zamolčana skozi večne čase« (Rim 16,25). Je razkritje načel, ki so bila od večnosti temelj Božjega prestola. Bog in Kristus sta od začetka vedela za Satanov odpad in za človekov padec zaradi goljufive moči odpadništva. Ni Božja volja, da bi obstajal greh, le videl ga je vnaprej in pripravil ukrep, s katerim se bo postavil po robu tej strašni nevarnosti. Njegova ljubezen do sveta je bila tako velika, da se je zaobljubil dati svojega edinorojenega Sina, »da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak imel večno življenje« (Jn 3,16).« (Ellen G. White: *Jezusovo življenje*, str. 13.14)

»Kristus ni dejal učencem, da bodo imeli lahko delo. /.../ Vendar ne bodo prepuščeni, da bi se bojevali sami. Zagotovil jim je, da bo z njimi in da bodo hodili v zavetju Vsemogočnega, če bodo šli naprej z vero. /.../ Njihovo delo ne bo spodletelo, dokler bodo poslušni njegovi besedi in delali povezani z njim. Ukazal jim je: Pojdite po vsem svetu, do najbolj oddaljenih delov naseljenega sveta, in bodite prepričani, da bom tudi tam z vami. Delajte z vero in zaupanjem, ker vas nikoli ne bom zapustil. Vedno bom z vami in pomagal vam bom izpolniti dolžnost. Vodil vas bom, tolažil, posvečeval in podpiral. Podaril vam bom uspeh, ko boste govorili besede, ki bodo druge opozarjale na nebesa.« (Ellen G. White: *Dejanja apostolov*, str. 21)

VPRAŠANJA ZA POGOVOR

1. Razmisli o tem, kaj pomeni, da Božje prve besede padlemu človeku niso bile: »Kaj si vendar storil!« ali »Zakaj si bil neposlušen?« temveč: »Kje si?« Kakšno tolažbo nam daje ta vrstica glede Božjega namena za nas in naše ljubljene?
2. Kaj pomeni, da je Bog po Jezusu prišel na ta svet, da bi nas rešil? Kristus na križu je na najboljši možni način pokazal, da je naš Bog »Bog poslanstva«. Kaj nam to pove o njegovem značaju?
3. Ker je poslanstvo Božje, bo Bog opremil in opolnomočil ljudi za to nalogo. Kako se lahko v luči tega dejstva spopademo z občutkom nezadostnosti v povezavi z izzivi oznanjevanja evangelija svetu?

Božje poslanstvo, ki ga opravlja za nas

2. del

SOBOTA POPOLDNE

Preberi pred proučevanjem:

Jn 20,21.22; Mt 28,16–20; Raz 14,6.7; 5 Mz 7,6.11.12; Raz 7,9.10

Ključno besedilo: Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence: krščajte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha. Mt 28,19

Bog poslanstva je tema, ki je prisotna v vsem Svetem pismu. Je povezovalna nit človeške zgodovine in prikazuje Božji namen za njegovo stvarstvo. Poleg tega krepi božansko razodetje s poudarkom na obnovi Božje podobe v njegovih padlih otrocih (primerjaj s Kol 3,9.10; 1 Jn 3,2).

Poleg tega je Božje poslanstvo ozadje, s pomočjo katerega bi morali videti in razumeti Božjo besedo za nas. Kadar beremo Sveto pismo, lahko prepoznamo Boga, ki nas namensko želi doseči. Kljub ločitvi, ki jo je povzročil greh (Iz 59,2), bo Bog še naprej obnavljal poškodovan odnos s človeštvom, vse do slavnega trenutka, ko bo vse naredil novo (Raz 21,5).

Bog se je odločil, da se nam bo razkril na način, po katerem bomo lahko razumeli njegovo naravo in namen ter predvsem imeli resničen in trajen odnos z njim. Z drugimi besedami, ne le da ga spoznavamo, temveč tudi pripovedujemo drugim o svoji izkušnji z njim in njegovi odrešujoči ljubezni.

V Svetem pismu nam je Bog podal osnovne prvine poslanstva.

Troedini Bog: izvor poslanstva

V Svetem pismu je v središču in ospredju Božjega poslanstva Jezus kot edina pot do zveličanja. Sam Kristus je naznanil: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni« (Jn 14,6). Jezus nam poleg tega pomaga razumeti osrednjo vlogo, ki jo ima troedini Bog pri poslanstvu.

Vse, kar je naredil Kristus, je bilo bodisi za bodisi od njegovega nebeškega Očeta (glej Jn 4,34; Jn 5,30; Jn 12,45). Ne smemo pozabiti, da se Jezusovo poslanstvo ni začelo, ko je prišel na naš svet. Od Očeta ga je prejel že pred ustanovitvijo sveta (primerjaj z Ef 1,4; 1 Pt 1,20).

Torej je Bog načrtoval, da bo človeštvu omogočil rešitev, še preden je položil temelje zemlje. Za uresničitev tega namena je načrtno vstopil v človeško zgodovino.

Sin je ustvaril svet (Jn 1,3); ob »polnosti časa« (Gal 4,4) je Bog pokazal svojo ljubezen do nas, ko je na svet poslal svojega Sina (Jn 3,16.17). Sin je prišel, umrl na križu in premagal smrt. Nato je Oče na svet poslal Duha (Jn 14,26; Jn 16,7), da bi prepričal svet glede greha (Jn 16,8–11). Duh danes nadaljuje Očetovo in Sinovo poslanstvo, ko daje moč Božjemu ljudstvu in ga pošilja pričat (Jn 14,26; Jn 16,13.14).

Kako bi moralo naše pričanje oblikovati razumevanje, da so Oče, Sin in Sveti Duh začetniki poslanstva? *Jn 20,21.22*

Čeprav v Svetem pismu ni besede »Trojica«, obstaja veliko besedil v podporo dejstvu, da vse tri osebe Božanstva sodelujejo v poslanstvu. Na primer: po vstajenju se je Kristus prikazal učencem in jim obljubil: »In glejte, jaz pošiljam na vas *obljubo svojega Očeta*; vi pa ostanite v mestu, dokler ne boste odeti v moč z višave« (Lk 24,49; poudarek je dodan). Tukaj je resničnost poslanstva Božanstva izražena v eni povedi: Očetova obljuba, Sinovo zagotovilo o izpolnitvi te obljube in obljuba sama – prihod Svetega Duha (glej Lk 3,16; Apd 1,4.5.8).

Iz tega se lahko naučimo, da poslanstvo ni naše. Pripada troednemu Bogu. Kot takšno ne more spodleteti.

Oče, Sin in Sveti Duh sodelujejo pri delu reševanja duš. Zakaj je ta misel tako tolažilna?

Pridobivanje učencev: osredotočenost na poslanstvo

Katere prvine učenstva opaziš v Mt 28,16–20?

V Mt 28,16–20 je zapisan ukaz, ki ga pogosto imenujemo »veliko naročilo« (Mt 28,18–20), v katerem Jezus naroča svojim sledilcem, naj gredo in pridobivajo učence, jim oznanijo vero in jih uvedejo v občestvo (glej Mr 16,15.16; Lk 24,44–49; Jn 20,21–23; Apd 1,8).

Osnovni elementi Mt 28,16–20 se kažejo v štirih preprostih vidikih: 1) Jezus je učencem ukazal, naj gredo v Galilejo, kjer se bodo srečali z njim (Mt 28,16.17); 2) Jezus je prišel k njim ter naznanil svojo oblast in nadvlado (Mt 28,18); 3) nato je pooblastil učence za posebno nalogo pridobivanja novih učencev (Mt 28,19.20); 4) in nazadnje: Jezus jim je obljubil, da bo z njimi do konca (Mt 28,20).

Pridobivanje učencev je v središču velikega naročila in je glavna naloga poslanstva. V Mt 28,19 piše: »Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence: krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha«. Beseda »torej« daje naročilu osnovo, ki temelji na pravkar predstavljenem (Mt 28,18): na Jezusovi moči, oblasti in nadvladi, ki izvirajo iz zmage, ki jo je dosegel ob vstajenju.

Pomembno je poudariti, da je v velikem naročilu edini glagol dejanja v velelnem naklonu: »naredite« (učence). Učenje, krščevanje in oznanjevanje Jezusovih naukov svetu so značilnosti postopka učenstva. Na tem mestu je Jezus učencem jasno predočil točno določen namen: pridobivanje učencev. Ta odlomek je zares eden izmed najpomembnejših svetopisemskih besedil o poslanstvu. Konča se z Jezusovo obljubo, da bo z nami ves čas.

Veliko naročilo ni bilo namenjeno samo prvim učencem, ki so se zbrali v teh posebnih okoliščinah. Da bi izpolnili naročilo pridobivanja učencev, niso mogli sami obiskati »vseh narodov«. Zato je naročilo vsesplošno v obsegu: vsak resnični Kristusov sledilec bi moral sodelovati pri pridobivanju učencev. Še več, sporočilo velikega naročila – večni evangelij Jezusa Kristusa – je namenjeno vsemu svetu ter nima zemljepisnih, družbenih ali etničnih mej.

Poslanstvo je »pridobivanje učencev«. Kako ta Gospodarjev ukaz vpliva na tvoje življenje in pričanje drugim? Kaj lahko še narediš, da bi bil bolj vključen v to, za kar si bil poklican?

Večni evangelij: sporočilo poslanstva

Katere vidike Božjega poslanstva lahko prepoznaš v »večnem evangeliju«, ki je predstavljen v sporočilu prvega angela? Raz 14,6.7

To je edino mesto v Svetem pismu, kjer sta povezani besedi »večni« in »evangelij«. Evangelij je dobra novica o milosti, ki je po Jezusu Kristusu na voljo vsem. On je prišel na svet, da bi nam pokazal »milost in resnico« (Jn 1,14). Živel je brezgrešno življenje in umrl na križu kot nadomestna daritev ter nosil kazen za naše grehe (Iz 53,4.5; 1 Pt 3,18). Vstal je od mrtvih, se vrnil v nebesa, kjer ga je Oče povelečal, danes pa posreduje za nas v nebeškem svetišču (Raz 1,18; Apd 2,33; Heb 7,25). Kmalu bo izpolnil svojo največjo obljubo – vrnil se bo v veličastvu in slavi ter po tisočletju vzpostavil Božje kraljestvo na zemlji (Jn 14,1–4; Apd 1,11; Raz 21,1–4). Vse to so bistvene sestavine večnega evangelija.

Dejstvo, da je to sporočilo večno, je izjemno. Obstaja samo en evangelij, ki nas lahko reši. Dokler Božje poslanstvo ne bo popolnoma izpolnjeno, se to ne bo spremenilo. Nikoli ne bo še enega evangelija. Varljivi nauki in doktrine pridejo in izginejo (Ef 4,14), toda sporočilo zveličanja – večni evangelij – je nespremenljivo. Tisti, ki mu verjamejo in živijo po njem, bodo nagrajeni (glej 5 Mz 5,33; Rim 2,6).

Enako naročilo, ki so ga prejeli prvi učenci, je dano tudi nam. Izpolnjevati moramo nalogo pridobivanja učencev za Kristusa. Toda kakšnih učencev? Dobrih, iskrenih, popolnoma predanih in ljubečih ljudi? Te značilnosti so bistvene, vendar ne zadostujejo. Pridobivati moramo učence in biti osredotočeni na svetopisemske prvine učenstva (Lk 9,23; Jn 13,34.35; 2 Kor 5,17) z glavnim namenom: biti pripravljani in pripravljati druge na drugi Kristusov prihod.

»Razglasitev sodbe [Raz 14,6.7] je napoved drugega Kristusovega skorajšnjega prihoda. Ta razglasitev se imenuje večni evangelij. S tem je prikazano, da je oznanjanje drugega Kristusovega prihoda in razglašanje njegove bližine pomemben del evangeljskega sporočila.« (Ellen G. White: *Kristusove prilike*, str. 154)

Kako je koncept sodbe v sporočilu prvega angela povezan z »večnim evangelijem«? Zakaj mora biti evangelij v središču zamisli o sodbi?

Božje ljudstvo: posrednik poslanstva

Bog je v vsej zgodovini imel ljudi, ki so zvesto predstavljali njegov značaj in poslušno izpolnjevali njegove namene. Božje ljudstvo sestoji iz ljudi, ki so bili poklicani in so se odzvali Božjemu vabilu, da postanejo soudeleženci njegove milosti. Vsi so bili in še vedno so Božje orodje za izpolnitev njegovega poslanstva.

Kaj je bil Božji prvotni načrt za njegovo ljudstvo v Stari zavezi? 1 Mz 12,1–3

Božja zaveza z Abrahamom in njegovimi potomci je imela točno določen namen. Bili so poklicani, ustvarjeni in pooblašteni za predstavnike Božjega poslanstva – za posrednike blagoslovov vsem narodom (primerjaj s 5 Mz 28,10; Iz 49,6). Toda bili so izbrani na podlagi zaveznega odnosa z Bogom, ki je temeljil na dveh pogojih: veri in poslušnosti (1 Mz 22,16–18; 2 Mz 19,5,6; 5 Mz 28,1,2; 2 Krn 7,14). V Stari zavezi je bila Božja »taktika« izpolnjevanja poslanstva pritegniti okoliške narode k Izraelovemu ljudstvu.

Božje poslanstvo se je nadaljevalo tudi v Novi zavezi. Vstali Gospod in Odrešenik je obnovil »strategijo poslanstva« (glej Mt 28,18–20; Apd 1,8). Kristusovi učenci, ki tvorijo cerkev, so dobili nalogo iti po vsem svetu, namesto da bi svet prišel k njim, kakor je to bilo v primeru starega Izraela. Poslanstvo ne izvira iz cerkve. Ravno nasprotno, cerkev obstaja, ker ima Bog še vedno poslanstvo, ki ga je treba izpolniti, pri čemer uporablja svojo cerkev.

Toda kaj je poslanstvo cerkve? Ali je enako poslanstvu Ustanovitelja cerkve – »Sin človekov je namreč prišel iskat in rešiti, kar je izgubljeno« (Lk 19,10)? Čeprav nihče od vernikov ne more rešiti nikogar, pa lahko in bi morali druge usmerjati na edinega, ki lahko reši, to je na Jezusa Kristusa.

»Poslanstvo Kristusove cerkve je reševanje grešnikov, ki propadajo. Njena dolžnost je, da znanje o Božji ljubezni oznani ljudem in jih po moči te ljubezni pripelje h Kristusu« (Ellen G. White: *Pričevanja za cerkev*, 3. zvezek, str. 381). Kakšna prednost in velikanska odgovornost!

Poslanstvo je za cerkev kakor zrak za naše življenje. Brez zraka umremo in tudi cerkev brez poslanstva umre. Kaj lahko narediš ti osebno za ohranjanje življenja svoje krajevne cerkve?

Svet: prizorišče poslanstva

Kaj pravi Raz 7,9.10 o zemljepisnem obsegu Božjega poslanstva?

Ta teden smo načrtno proučevali dve besedili, ki govorita o poslanstvu in poudarjata osrednjo vlogo pridobivanja učencev v velikem naročilu in sporočilu večnega evangelija. Zanimivo je, da je obema besediloma skupna vsaj ena stvar: »lokacija« poslanstva. »Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence /.../. Nato sem videl drugega angela, ki je letel po sredi neba in je imel večni evangelij, da ga oznani prebivalcem zemlje in vsakemu narodu, rodu, jeziku in ljudstvu« (Mt 28,19; Raz 14,6; poudarka sta dodana).

Z drugimi besedami, Kristusov evangelij mora doseči vse družbene razrede, narode, jezike in ljudstva. Vpliv evangelija mora združiti odrešene vernike v veliko bratstvo. Zgledovati se moramo samo po eni osebi – po Jezusu Kristusu. Če sprejmemo resnico, kakršna je v Jezusu, bodo nacionalni predsodki in zavist premagani, Duh resnice pa bo združil naša srca v eno.

Ko je Jezus rekel, da bomo njegove priče (Apd 1,8), je mislil na tri različna zemljepisna področja.

Prvo področje: »/.../ in boste moje priče v Jeruzalemu.« Takrat so bili njegovi učenci zelo blizu Jeruzalema. Jezus je torej v resnici rekel: »Začnite oznanjevati svojo izkušnjo z Bogom ljudem, ki živijo blizu vas.« Poslanstvo se začne doma, v družini, soseski, med prijatelji. To je prvoten kraj poslanstva.

Drugo področje: Jezus je nadaljeval: »/.../ in po vsej Judeji in Samariji.« Naše poslanstvo zajema tudi ljudi, ki so nam na neki način blizu, a hkrati tudi daleč. V tej skupini so ljudje, ki morda govorijo enak jezik kakor mi, ljudje, ki pripadajo podobni kulturi kakor mi, toda ne živijo na enak način kakor mi. To je kraj poslanstva, ki je malce bolj oddaljen od nas.

Tretje področje: Zatem je Kristus dodal: »/.../ ter do skrajnih mej sveta.« Božje poslanstvo nas vabi doseči posameznike iz vseh krajev, narodov, skupin, jezikov in etničnih identitet. To je naš največji kraj poslanstva.

Izziv: Vsak dan v tem tednu moli za skupnost, v kateri živiš. Boga te je vanjo postavil z določenim namenom.

Dodatni izziv: Razišči demografijo kraja, v katerem živiš (kakšne vrste ljudje živijo v tvoji bližini): etnično in versko ozadje, starost, ekonomski položaj in jezik ljudi. Prosi Boga, naj ti pokaže, kako jim lahko izkažeš njegovo ljubezen.

Za globlje proučevanje

V pričevanje vsem narodom. »Zveličarjeve besede »Vi ste luč sveta« usmerjajo na dejstvo, da je svojim sledilcem zaupal poslanstvo, ki zajema ves svet. Kakor sončni žarki prodirajo v najbolj oddaljene kotičke sveta, tako si je Bog zamislil, da se bo luč evangelija razširila na vsakega človeka na zemlji. Če bi Kristusova cerkev izpolnjevala Gospodov namen, bi luč posijala na vse, ki sedijo v temi in smrtni senci. Namesto da se zbirajo in izogibajo odgovornosti ter nošenju križa, bi se morali verniki razseliti po vseh krajih in dovoliti Kristusovi luči, da sije z njih, in si kakor On prizadevati za zveličanje ljudi. Tako bi se »evangelij kraljestva« naglo razširil po vsem svetu.

Iz vseh dežel se sliši klic: »Pridi in pomagaj nam!« Bog je pred nami pripravil polja. Nebeška bitja sodelujejo z ljudmi. Previdnost gre pred nami in božanska moč sodeluje s človeškim prizadevanjem. Zares so slepi tisti, ki ne opazijo Gospodovega delovanja, in gluhi tisti, ki ne slišijo, da resnični Pastir kliče svoje ovce. Nekateri so slišali Božji klic in se odzvali. Naj se vsako posvečeno srce odzove s tem, ko si prizadeva oznaniti sporočilo, ki daje življenje. Če se bodo moški in ženske ponižno in zvesto lotili dela, ki jim ga je dal in določil Bog, se bo božanska moč razodela po spreobrnitvi mnogih v resnico. Sadovi njihovih prizadevanj bodo čudoviti.« (Ellen G. White: *The Advent Review and Sabbath Herald*, 14. 11. 1912)

VPRAŠANJA ZA POGOVOR

1. Verodostojnost vpliva cerkve v skupnosti je določena predvsem s tem, koliko verniki, ki tvorijo Kristusovo telo, v svojem življenju ponaazarjajo Božjo ljubezen pri izpolnjevanju njegovega poslanstva. Kako se ti odzivaš na ta izziv?
2. Ali veste, kako vaši neadventistični sosedje dojemajo in razumejo vašo cerkev? Po čem veste to? Če je njihovo dojemanje pozitivno, kako ga lahko še bolj okrepite? Če pa je negativno, kako lahko to spremenite?
3. Zakaj je pomembno, da je »večni evangelij« vedno v središču našega poslanstva? Katero upanje lahko sploh predstavimo ljudem poleg tega, ki temelji na evangeliju – dobri novice o tem, kaj je Jezus naredil za nas na križu?